ИНФОРМАЦИОННОЕ СООБЩЕНИЕ
о проведении аукциона по продаже гражданам Республики Беларусь в частную собственность земельных участков для строительства и обслуживания жилых домов в деревне Чёрный Лес Жодинского сельского исполнительного комитета Смолевичского района Минской области

1.	Форма проведения аукциона	Открытый
2.	Дата, время и место проведения аукциона	22 сентября 2011 года в 15.00, г. Жодино, пер. Молодежный, 3, Жодинский сельисполком, кабинет № 1
3.	Продавец и его адрес	Жодинский сельский исполнительный комитет, г. Жодино, пер. Молодежный, 3
4.	Земельный участок, его кадастровый номер и адрес	**Лот № 1** — земельный участок площадью 0,2500 га с кадастровым № 624881714801000016 в д. Чёрный Лес. **Лот № 2** — земельный участок площадью 0,2374 га с кадастровым № 624881714801000017 в д. Чёрный Лес. **Лот № 3** — земельный участок площадью 0,2230 га с кадастровым № 624881714801000018 в д. Чёрный Лес. **Лот № 4** — земельный участок площадью 0,1214 га с кадастровым № 624881714801000019 в д. Чёрный Лес. **Лот № 5** — земельный участок площадью 0,1390 га с кадастровым № 624881714801000020 в д. Чёрный Лес. **Лот № 6** — земельный участок площадью 0,1317 га с кадастровым № 624881714801000021 в д. Чёрный Лес. **Лот № 7** — земельный участок площадью 0,1251 га с кадастровым № 624881714801000022 в д. Чёрный Лес
5.	Условия продажи	Без изменения целевого назначения
6.	Целевое назначение земельного участка	Для строительства и обслуживания жилого дома
7.	Начальная (стартовая) цена продажи	**Лот № 1** — 10 020 000 рублей. **Лот № 2** — 9 514 992 рубля; **Лот № 3** — 8 937 840 рублей. **Лот № 4** — 4 865 712 рублей; **Лот № 5** — 5 571 120 рублей. **Лот № 6** — 5 278 536 рублей; **Лот № 7** — 5 014 008 рублей.
8.	Условия аукциона	- продажа по цене не ниже начальной; - участниками аукциона могут быть граждане Республики Беларусь, постоянно проживающие на территории республики или приравненные к постоянно проживающим в соответствии с законодательными актами Республики Беларусь
9.	Наличие инженерной инфраструктуры	Проектная документация на строительство инженерных сетей электроснабжения
10.	Условия оплаты	Безналичный расчет в течение 5-ти рабочих дней после подписания протокола по результатам проведения аукциона
11.	Сумма задатка и реквизиты продавца	10% от начальной (стартовой) цены земельного участка, р/с 3604627020009 в филиале № 616 АСБ «Беларусбанк» г. Жодино, ул. 50 лет Октября, 25 «А», код 812, УНП 600023532 (с пометкой «Задаток за земельный аукцион»)
12.	Порядок предварительного ознакомления в натуре с продаваемым земельным участком	Каждый четверг в 15.00
13.	Окончательный срок приема заявлений	16 сентября 2011 года до 17.00
14.	Контактные телефоны	8 01775 35 449, 8 01775 37 174, 8 01775 37 189

Расходы по организации и проведению аукциона (Лот № 1 — 970 848 рублей; лоты №№ 2, 3, 4, 5, 6, 7 — по 970 847 рублей) **и затраты на публикацию информационного сообщения** подлежат возмещению победителем аукциона.

Примечания: для участия в аукционе в адрес продавца необходимо представить:

1. Заявление на участие в аукционе по установленной форме.

2. Копии платежных поручений, заверенные банком, подтверждающие внесение задатка на расчетный счет продавца.

3. Физическим лицам — документ, удостоверяющий личность (паспорт) покупателя или его доверенного лица, доверенность, заверенную нотариально (в случае, если на аукционе интересы покупателя представляет это лицо).

ШВЕДСКІ ШЛЯХ ПРЫЦЯГАЛЬНЫ, АЛЕ...

Дыскусійная трыбуна

На адным з расійскіх тэлеканалаў беларускі палітолаг паведаміў, што ў нас сацыяльная дзяржава і Беларусь выкарыстоўвае шведскі варыянт. З апошнім цяжка пагадзіцца.

Пра «грамадства ўсеагульнага дабрабыту», якое склалася ў Швецыі, даводзілася шмат чытаць. А ці магла б Беларусь, як і іншыя краіны на постсавецкай прасторы, выбраць шведскі шлях развіцця?

Многія палітыкі лічаць, што шлях, якім ідзе Швецыя, з'яўляецца найбольш мяккім пераходам ад «дзікага» капіталізму да «дэмакратычнага» сацыялізму. Даволі прыцягальны варыянт развіцця, які прыйшоўся б па душы былым савецкім грамадзянам. Чым жа Швецыя адрозніваецца ад іншых краін свету? Самае важнае, што шведам удалося знайсці кампраміс паміж наёмнымі работнікамі і ўладальнікамі сродкаў вытворчасці — буржуазіяй. Гэты кансэнсус з'яўляецца, у пэўнай меры, стабілізуючым фактарам грамадства. І тут цікавы адзін момант. У Швецыі вельмі моцныя прафсаюзы, але кожны, хто ўступае ў прафсаюз, аўтаматычна становіцца членам сацыял-дэмакратычнай партыі, якая з невялікімі перапынкамі знаходзіцца ва ўладзе з 1932 года.

Класавы спакой у краіне захоўваецца дзякуючы сацыяльнай палітыцы, якую праводзіць дзяржава.

Наёмныя работнікі забяспечваюцца бясплатным жыллём, праўда, чарга на дзяржаўныя кватэры існуе. Медыцынская дапамога бясплатная, навучанне ў школах і ВНУ — таксама.

А што датычыцца пенсій і сацыяльнага забеспячэння, то Швецыя тут наперадзе ўсёй планеты. Пенсію па старасці (народную) атрымліваюць усе грамадзяне, якія дасягнулі 65 гадоў, і тут не мае значэння, ці працаваў чалавек, ці «лынды біў». А калі ў пенсіянера, акрамя пенсіі, няма ніякага даходу, то яму выплачваецца надбаўка ў памеры 48%. Акрамя звычайнай пенсіі, у гэтай краіне існуе агульная дадатковая пенсія, якая налічваецца з заробку з 15 «лепшых» гадоў працы. На транспарце пенсіянеры ездзяць за паўцаны, пры наведванні выставак, музеяў, тэатраў скідкі дасягаюць 20-70%.

З пералічанага — гэта далёка не ўсё, чым ашчаслівіў сваіх грамадзян сацыялізм па-шведску.

Але ж, каб праводзіць такую сацыяльную палітыку, неабходна мець у дзяржаўнай казне грошы. Тым больш што Швецыя — адзіная краіна ў свеце, якая на сацыяльныя патрэбы расходуе 42% унутранага валавога прадукту. Урад Швецыі не ўмешваецца ў сферу вытворчасці, і там пануе прыватнік. Але што датычыцца даходу грамадзян, то дзяржава трымае яго пад поўным кантролем, і грошы на сацыяльную палітыку бяруцца з падаткаў. І чым большы ў чалавека даход, тым вышэй падаткі. Падаткі ў Швецыі дасягаюць 50-80% ад даходу.

Пры такой сістэме перараз-меркавання падаткаў пралетарыят павінен быць задаволены, але не ўсё так проста. У Швецыі таксама існуе дэфіцыт на бясплатныя ці недарагія прадукты, паслугі, кватэры, віды матэрыяльнай дапамогі... Любы сацыялізм мае прыкладна аднолькавыя балючыя кропкі.

Былы прэм'ер-міністр Швецыі, які кіраваў краінай больш чым 20 гадоў (1946-69 гг.) Т. Эрландар растлумачыў: **«Чалавек павінен мець магчымасць прымяняць свае здольнасці для іншага, чым для барацьбы за нядрэннае існаванне. Адзінства імкненняў, павага да бліжняга, пачуццё дачынення да агульнай справы... таксама важныя для чалавечнага існавання, як і рост матэрыяльнага дабрабыту».**

Пасля распаду Саюза большасць савецкіх рэспублік кінулася ў капіталізм, а Беларусь да сённяшняга дня не можа развітацца з сацыялізмам. Нам страшна перадаць (а давядзецца прадаць) прыватнаму капіталу сродкі вытворчасці.

У Беларусі, як і іншых краінах СНД, ужо ёсць свае «абрамовічы». Але ад сваіх даходаў яны плацяць не намнога большы працэнт падаткаў, чым работнік з сярэднім заробкам. І што гэта за сацыяльная палітыка, калі наш мільярдэр карыстаецца тымі ж сацыяльнымі льготамі, што і самы бедны чалавек? Ды справа не толькі ў падатках, а і ў стане грамадства ў цэлым.

Уявім, што бальшавікі на заранку станаўлення савецкай дзяржавы аддалі б зямлю сялянам, а заводы — рабочым. І што — атрымалася б шведская мадэль сацыялізму? Падняўся б новы прыватнік, які і слухаць не хацеў бы пра «грамадства ўсеагульнага дабрабыту».

Усё намнога складаней.

Калі ў Швецыі закладваліся асновы будучай мадэлі развіцця, у Савецкім Саюзе праводзілася шырокая калектывізацыя — расправа з прыватнікам.

Сёння ў Кітаі наадварот. Сродкі вытворчасці аддалі ў прыватныя рукі, а пенсій не плацяць. Хоць пры ўладзе камуністы — рупліўцы за шчасце народа.

А ў Расіі пануе алігархічны капітал.

Шведскі шлях прыцягальны, і некаторыя аналітыкі лічаць, што яго лёгка можна выкарыстоўваць у іншых краінах.

Гэта не так. Штучна перанесці вопыт адной краіны на глебу другой даволі складана. У кожнай краіны свая гісторыя, традыцыі, менталітэт народа...

У Швецыі атрымалася, бо народ там вылучаецца самадысцыплінай, рацыяналізмам, імкненнем пазбегнуць канфліктаў... Парасткі «шведскага сацыялізму» закладваліся ў мінулых пакаленнях, калі пра сацыялізм і не чулі.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

«Цякла тут з лесу невялічка
Травой заросшая крынічка».
Якуб КОЛАС.

Крынічка

Рубрыку вядзе Валянціна ШПІЛЕЎСКАЯ, тэл. 285 88 81

№ 31 (410)

Чаранкаванне парэчак

Жнівень — гэта той месяц, калі трэба пачынаць чаранкаваць парэчкі для таго, каб замяніць некаторыя кусты на больш ураджайныя, з іншымі смакавымі якасцямі ці проста абнавіць свой сад.

Першымі пачынаюць чаранкаваць парэчкі чырвоныя. Зрабіць гэта лепш у канцы жніўня — дакладней, у трэцяй дэкадзе месяца. А вось чорныя, залацістыя парэчкі, ёшту пачынаць чаранкаваць можна ў першай дэкадзе верасня.

Зразаецца чаранок даўжынёй 18 см, на якім павінны быць чатыры добра развітыя пупышкі. Верхні зрэз робіцца касым, ніжні — прамым, каб менш было выпарэння ў чаранка. На ўчастак, дзе вы збіраецеся пасадзіць чаранкі, уносіцца гной (не свежы, а пажадана перапрэлы) ці кампост. Зямля паліваецца. Чаранок пад нахілам у 45 градусаў заглыбляецца ў глебу такім чынам, каб на паверхі заставалася адна пупышка. Глеба прытоптваецца, зноў паліваецца і, каб зямля не трэскалася, мульчыруецца. Вясной, калі пачынаецца перыяд вегетацыі, пупышка прачынаецца, ідзе ў рост. Калі прырост дасягне 5—10 см, толькі тады трэба пачынаць падкормку азотнымі ўгнаеннямі — мачавінай альбо салетрай. Угнаенні лепш уносіць у вадкім выглядзе (запалкавы пачак угнаення на вядро вады). Пажадана ліць пад корань, але, калі раствор трапіў на лісцікі, абавязкова потым з лейкі паліць на расліну, каб змыць гэты раствор. Праз тыдні тры зноў правесці падкормку азотнымі ўгнаеннямі, каб даць магчымасць расліне падрасці. З сярэдзіны ліпеня падкормкі азотнымі угнаеннямі спыняюцца, бо трэба каб расліна за жнівень—верасень адраўнела: у такім выглядзе яна лепш перазімуе.

А калі вы не паспелі зрабіць чаранкаванне ўвосень, ці можна гэта зрабіць вясной? Спецыялісты лічаць, што можна. Але рабіць гэта трэба як мага раней, калі пупышкі яшчэ не крануліся ў рост. Часцей за ўсё тады яшчэ і мокра ў садзе, дзе-нідзе ляжыць снег, многа вады, таму зрабіць гэта больш складана, чым увосень. Але і тут можна знайсці выйсце.

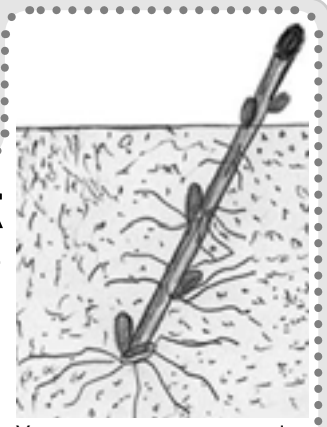

У лютым—пачатку сакавіка нарэзаць чаранкі даўжынёй 18 см, павесіць на іх этыкеткі з назвай гатунку, потым звязаць у пучок, прычым ніжняя частка яго, якую потым будзем садзіць у зямлю, павінна быць роўнай (верхняя неабавязкова). Чаранкі перавярнуць роўнай часткай уверх, а няроўнай апусціць у снег (снег прытаптаць), прысыпаць вільготным торфам або пілавіннем (1—1,5 см). Такім чынам у снезе запавольваецца рост пупышак. У верхняй частцы за пэўны час з'яўляюцца карэньчыкі. Вясной, калі ў садзе крыху падсохне, у яшчэ вільготную зямлю гэтымі карэньчыкамі садзіце чаранкі. Многія садаводы лічаць, што лепш вырошчваць саджанцы самім і потым высадзіць іх на пэўнае месца. Чаранок акліматызуецца, прывыкае да глебы, а потым лепш прыжываецца.

Расліны для зялёнага ўгнаення

Віку яравую высяваюць рана вясной як папярэдніка позніх культур і заворваюць у глебу зялёныя расліны да цвіцення. Можна высяваць віку яравую і ў другой палове лета, пасля ўборкі ранняй агародніны, і заправіць у глебу да маразоў.

Віка азімая (касматая) — бабовая расліна, узбагачае глебу азотам, арганічнымі рэчывамі. Віку азімую высяваюць увосень пасля збору асноўнай культуры. Высяваць можна радамі, а можа і ў роскід — так, напрыклад, як сеюць жыта. Запраўляюць насенне на глыбіню 1 см. Часта высяваюць у сумесі са злакамі, якія служаць падтрымкай для слабых раслін вікі. Спачатку высяваюць віку, а праз некалькі дзён — азімае жыта ці пшаніцу. Віка непатрабавальная да глебы, добра пераносіць нізкія тэмпературы, засуху і зацяненне. Аптымальныя тэрміны выспявання гэтай расліны ў якасці сідэратаў — жнівень—пачатак верасня. Каб у суровую зіму расліна не вымерзла, зялёную масу трэба заправіць у глебу позна ўвосень. Норма высеву вікі — 7—9 г на 1 кв. м.

Бывалыя агароднікі лічаць **баркун жоўты** вельмі перспектыўным сідэратам: гэта і кармавая культура, і меданос, і лепшы папярэднік для любой культуры. Ён добра расце на любых глебах, хіба толькі акрамя кіслых. У параўнанні з іншымі раслінамі баркун лепш ачышчае глебу ад нематоды, драцяніка і іншых шкоднікаў, па яго каранях вымываюцца з глебы лішкі соляў. Як лічаць вучоныя, баркун жоўты лепш, чым іншыя расліны, уключае ў біялагічны кругазварот азот, фосфар і іншыя пажыўныя элементы. Гэты сідэрат на адной сотцы нарошчвае каля 300 кг зялёнай масы, і, заправіўшы яе ў глебу, не трэба клапаціцца пра гной.

❐ ❐ ❐

Аднагадовыя сідэраты заворваюць у глебу ў год пасеву, шматгадовыя — праз 1—2 гады. Тэрмін, які больш падыходзіць для заворвання зялёнай масы, — пачатак цвіцення. Ячмень і жыта заворваюць у стадыі каласавання. Заворванне сідэратаў праводзіцца на глыбіню 18—20 см, вясной — больш мелка.

Меліса ў садзе і на стале

Меліса лекавая (мядоўка, пчаліная трава, лімонная мята) выглядае даволі сціпла, затое ў яе шчодрая «душа». Яна ласкава дорыць нам прыемны лімонны водар, вітаміны групы В, С, карацін, арганічныя кіслоты, дубільныя рэчывы.

Высушаную зялёную частку мелісы выкарыстоўваюць вельмі шырока. Яе можна дабаўляць да кітайскай, індыйскай, цэйлонскай, грузінскай, краснадарскай гарбаты. Эфект атрымліваецца цудоўны: напой быццам пранізаны прыемнымі пахамі і лекамі.

Акрамя ўсяго, зялёны ліст мелісы, яе кветкі — гэта яшчэ і прыправа. Да салаты, агуркоў, памідораў, перцаў і іншых культур, страў з рыбы і мяса. Не псуе стравы і пры нарыхтоўцы агуркоў і памідораў на зіму. Прымяняецца пры квашанні капусты.

Эфірны алей мелісы малатаксічны, валодае заспакаяльным дзеянням. У людзей з сардэчнымі захворваннямі знікаюць прыступы тахікардыі, задышка, здымаюцца болі ў вобласці сэрца. Акрамя таго, меліса аказвае дабратворны ўплыў на страўнік, галаўны мозг, асабліва пры спазмах, галавакружэннях, шуме ў галаве, рэгулюе работу страўнікава-кішачнага тракту. А ўвогуле ў сярэдневяковай Еўропе меліса лічылася цудадзейным сродкам ад усіх хвароб.

Вось якая ўніверсальная расліна. Як жа яе размнажаць? Размнажаць мелісу лепш за ўсё насеннем і расадай. Яна любіць цяпло, сонца. На тлустых ці пясчаных глебах сеюць на глыбіню да 0,5—1 см. Адлегласць паміж радамі да паўметра.

Догляд — рыхленні і падкормкі. Асабліва выдатна рэагуе на азотныя ўгнаенні і развядзены (1:8) каравяк. Расліна не вытрымлівае марозу 25—30 градусаў. Здараецца, шкодзіць і больш лагодны тэмпературны рэжым. Таму на зіму пасадкі ўцяпляюць гноем, лісцем, торфам ці пілавіннем (слоем да 8—10 см).

Парада садаводу

Не трэба пераўгнойваць глебу вакол кустоў агрэсту, маліны і парэчак. Лепш зрабіць праполку і рассыпаць каля ствалоў перагной альбо сухое бацвінне. Увосень няма патрэбы рыхліць глебу і вакол суніц — лепш прыгарнуць яе да кустоў. Толькі будзьце ўважлівыя, каб незнарок не засыпаць кропку росту.